

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4263/2023
09.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Раичевић, адвокат из ..., против тужене Општине Липљан, коју заступа Председник привременог органа Општине Липљан, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3901/21 од 24.03.2022. године, у седници одржаној 09.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3901/21 од 24.03.2022. године у преиначујућем делу, тако што се жалба тужене **ОДБИЈА** као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лесковцу П1 395/19 од 20.01.2021. године у ставу првом изреке и другом изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 40.432,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 395/19 од 20.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне зараде и исплаћене зараде за период од јануара 2017. године до јануара 2019. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспећа ближе одређени тим ставом изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, за период од јануара 2017. године до јануара 2019. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспећа ближе одређени тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу трошкова превоза за долазак и одлазак са рада за период од 10.04.2016. године до 01.02.2019. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспећа ближе одређени тим ставом изреке, а део тужбеног захтева којим је тражена исплата законске затезне

камате на свако појединачно напред утврђено потраживање за сваки месец појединачно од 01. у наредном месецу до 20. у наредном месецу је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 76.056,00 динара, а уколико тужена не исплати трошкове у наведеном року, обавезана је да плати законску затезну камату од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3901/21 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и усвајајућем делу става другог изреке, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде за период од јануара 2017. године до јануара 2019. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспећа ближе одређени тим ставом изреке; одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, за период од јануара 2017. године до јануара 2019. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспећа ближе одређени тим ставом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем и четвртм изреке и у тим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка предвиђена одредбом члана 372. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на које ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене на пословима и радним задацима у звању ... на основу решења од 10.02.2009. године. Тим решењем тужиоцу је одређен коефицијент за обрачун и исплату плате од 8,85. Тако утврђена плата по основу радног ангажовања запослених на КиМ увећана је за 50% на основу Закључка Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године. Изведен је доказ вештачењем од стране судског вештака економско – финансијске области. Утврђени су појединачни износи разлике плате за спорни период (у две варијанте) у висини разлике између зараде у висини минималне зараде и исплаћене плате у износу 43.637,21 динара, и у висини разлике тзв. „косовског додатка“ између тзв. „косовског додатка“ обрачунатог на плату у висини минималне зараде и исплаћеног „косовског додатка“ у износу од 21.026,88 динара (прва варијанта). Тужбени захтев је прецизиран у складу са овом варијантом налаза и мишљења вештака. Према другој варијанти обрачуна у висини разлике у плати коју је тужилац примио са минулим радом и увећањем од 50% на име „косовског додатка“ у односу на

минималну зараду, постоји негативна разлика, односно плата коју је тужилац примао је већа у односу на минималну зараду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да је тужена као послодавац у спорном периоду тужиоцу исплаћивала плату у износу који је мањи од минималне зараде, а самим тим и мањи тзв. „косовски додатак“, а што за последицу има основаност тужбеног захтева.

Другостепени суд није прихватио овакав став првостепеног суда, сматрајући да је тужбени захтев неоснован јер је плата коју је тужилац примио са минулим радом и увећањем од 50% на име тзв. „косовског додатка“ по основу Закључка Владе од 25.12.2008. године исплаћена у већем износу у односу на обрачун минималне зараде са увећањем по основу минулог рада

Врховни суд не прихвата овакво становиште другостепеног суда, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужилац на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17, са новелама) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужиоцу у складу са Закључком Владе Републике Србије број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака, тужиоцу је обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужилац је имао право на исплату плате у висини минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиоца са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Стога је правилан закључак првостепеног суда да тужилац има право на утужену разлику плате.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу првом изреке.

Тужилац је успео у поступку по ревизији, па му на основу чланова 153, 154. и 163. став 2. Закона о парничном поступку, припадају и опредељени трошкови овог поступка, који обухватају трошкове на име: састава ревизије 18.000,00 динара према Адвокатској тарифи важећој у време предузимања парничних радњи, као и на име судске таксе за ревизију 8.973,00 динара и ревизијску одлуку 13.459,00 динара према важећој Таксеној тарифи.

На основу члана 165. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**